

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פ עמוד ב

- א** [שליש הציבור טהורים, שליש זבים ושליש טמאי מת, מתי טמאי המת עושים את הפסח ומדוע ?
- ב** [נטמא דם הפסח וזרקו, האם הורצה הקרבן לבעלים ?
- ג** [זרק את דם הפסח ונודע שבעל הקרבן נטמא טומאת מת, האם יצא חובתו ?
- ד** [מהו גדר טומאת התהום, ומה דינה ?
- ה** [כהן שעשה עבודה בקרבן פסח, או נזיר, ואחר כך נודע לו שננטמא בטומאת התהום, האם הציץ מרצה ?

- א** [ראשון: אינם עושים, שאין מונים את הזבים עם הטמאים להחשיכם כרוב טמאים. שני: אינם עושים, לפי שאין רוב ציבור (זבים וטמאי מת שנטהרו) נדחה לפסח שני.
- ב** [רבינא: נזרק דמו ואחר כך נודע שהוא טמא, הציץ מרצה על טומאת הדם והואיל וזרק בשוגג, ואין בעל הקרבן חייב בפסח שני. ידע שננטמא הדם וזרקו, אין הציץ מרצה (ואף שננטמא הדם בשוגג). ר' שילא: נטמא הדם בשוגג וזרקו, הציץ מרצה (אף שזרק הדם במזיד). נטמא הדם במזיד וזרקו, אין הציץ מרצה (אף שזרק הדם בשוגג).
- ג** [אין הציץ מרצה על קרבנו, וחייב לעשות פסח שני. שכן בשעת זריקת הדם לא היה ראוי להקריב קרבן פסח, שהרי התורה דחתה הטמא בטומאת הגוף לפסח שני.
- ד** [הגדר: טומאת מת שבשעה שננטמא בה לא היתה ידועה לאף אדם בעולם. הדין: הלכה למשה מסיני שאם נודע על הטומאה רק לאחר שנשחט קרבנו, הציץ מרצה: 1. לעושי פסח, שאינו עושה פסח שני. 2. לנזיר, שאינו צריך לסתור את נזירותו ולהביא קרבנות טומאה.
- ה** [רמי בר חמא: ספק האם ההלכה של טומאת התהום נאמרה על הבעלים, או על הקרבן. רבא: הציץ מרצה על הקרבן, כיון שאין הבדל אם הכהן נטמא או הבעלים נטמאו.